

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale,|| In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XIII. V. Confessio faca quide[m] Sacerdoti, sed non aduertenti ad peccata
confitentis, valida sit, & iteranda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Caput IIII. De Confessionis

in doctus fuerit Confessarius. Confessio enim
rata erit, neq; iteranda.

Vna tamen h̄ic obseruanda venit cautio;
nimirūm, cūm pœnitēs aduertit Confessarii
non intelligere peccatorum diuersitatem, vt
eum instruat de peccati grauitate, seipsum
accusans, quōd huius aut illius generis pec-
catum lethale commiserit. Quare, si quis ita
confiteatur: hominem occidi, & recte; eō,
quōd is prior meum interemerit patrem.
Huius vana est Confessio, propterea quōd
Confessarium mittat in errorem.

Si verò tam pœnitēs, quam Confessor iu-
xtā ignorēt peccatorum eorum discrimina,
quæ communiter ignorantur, talis ignorā-
tia non impedit. Nulli enim contingit inter
omnia peccata scire de quolibet, an sit mor-
tale, vel non.

Si autem ignorantia sit magna eorumq;
criminū, quæ à paucis ignorantur, (vt quōd
iuramentum falsum, vel quōd vindicare se
de iniuria accepta non sint peccata) credide-
rim profecto, quōd teneretur iterare Con-
fessionem: *Quia cūm Confessarius non in-
telligit peccata illius; sanè neque ille confi-
teri censetur. Nam quomodò imponet pœ-
nitentiam, aut quomodò absoluet eum, cu-
ius peccatorū grauitatē discernere nequit?*

*Estne Confessio facta Sacerdoti quidē,
sed non aduertenti ad peccata confi-
tentis, valida, vel iteranda?*

Sine

Quæstio XIII.

Sine dubio ex quacunq; caussā non aduer-
tat peccata poenitentis, est Confessio ite-
randa. Sed tamen poenitens potest ignorare
inuincibiliter; an Cōfessor audierit, nec ne,
Si tamen constaret aliquo pacto, quōd Con-
fessarius, vel non audiuit, vel non intellexit
peccata, omnīnō tenetur iterare Confessio-
nem, eō quōd eiusmodi non habeat pecca-
torum cognitionem, vt de iis aliquam iudi-
cij sententiam ferre queat.

**Quando propter defectū pœnitētis Con- Quæstio
fessio informis, inualida, et iterāda est?** XIV.

Quoties confitens ponit obicem ipsi Ab-
solutioni. Id autē contingit tripliciter.

PRIMO, si excommunicatus sciens &
prudens confiteatur, petatq; à peccatis ab-
solui Sacramentaliter. Tum enim peccat cō-
tra interdictum Ecclesiæ; quia non viden-
tur se ferre hæc duo; scilicet, quōd sit aliquis
excommunicatus, & quōd durante excommunicatiōne,
se inḡerat Sacramentorum partici-
pationi. Excommunicatio enim est extra cō-
muniōnē positio, maximè Sacramentorum.

SECVNDO, si deest poenitenti inten-
tio suscipiendi Sacramentum Ecclesiæ, Con-
fessio, etiamsi fuerit integra, necessariō de-
bet iterari. Si enim in administrante Sacra-
mentū requiritur intentio: sanè multō ma-
iori ratione ea desideratur in suscipiente.

TER-